

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II-ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.

- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)

Трішин Ф.А.

- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)

Дец Н.О.

- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент

Корнієнко Ю.К.

- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент

Кручек О.А.

- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент

Мураховський

- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент

В.Г.

- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Сярова А.С.

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

дешевше. Стійкість ефектів після періоду коучингу та вплив його на завершення навчання лише збільшують економічну ефективність.

Дослідження також може пролити світло на те, як коучинг студентів може вплинути на інші студентські групи. Дослідження включає державні, приватні та професійні установи та включає широке коло студентів, включаючи студентів, які здобувають ступінь магістра та ступінь бакалавра. Хоча вибірка, з якою працює «InsideTrack», представляє широке коло студентів коледжів, неможливо спостерігати всі унікальні характеристики студентів та, якщо не має достатньої сили для виявлення впливу на важливі підгрупи, є можливість визначити вплив на чоловіків та жінок, а також на молодших та старших студентів. Результати не залежать від віку, але результати на старших та молодших студентів схожі. Хоча результати позитивні як для чоловіків, так і для жінок, виявлено деякі докази того, що ефект для чоловіків більший. Таким чином, це може зменшити деякі відмінності в навчанні, які існують.

В епоху, коли заклади вищої освіти приділяють все більше уваги державній політиці та засобам масової інформації, зарубіжний досвід надає вагомі докази того, що коучинг університетів - одна зі стратегій, яка може покращити рівень мотивації до навчання.

Література

1. Будякова О.Ю., Ровнягін О.В. Коучинг як інструмент людського капіталу. Тези доповідей XVIII Всеукраїнської наукової конференції молодих учених та студентів «Наукові розробки молоді на сучасному етапі», 18-19 квітня 2019 року. Київ - КНУТД, С. 91-92.
2. Eric P. Bettinger and Rachel B. Baker, Educational Evaluation and Policy Analysis, Vol. 36, №. 1 (March 2014), pp. 3-19.
3. Tinto, V. (1975). Dropout from higher education: A theoretical synthesis of recent research. Review of educational research, 45(1), 89.
4. Goldrick-Rab, S. (2010). Challenges and Opportunities for Improving Community College Student Success. Review of Educational Research, 80 (3), 437.
5. Bettinger, E. (2004). How financial aid affects persistence. NBER Working Paper.

УДК 159.955: 378

КРЕАТИВНІСТЬ В ОСВІТІ ЯК ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ

П.Г. Давидов

Донецький національний медичний університет, м. Лиман, Україна

Поняття «креативність» має вже досить тривалу історію за кордоном, так як категорія «креативність» як якість особистості вивчається і розробляється там з 30-х років XIX століття. У вітчизняній педагогіці і психології творчості поняття «креативність» починає активно розроблятися з початку 60-х років

XX століття. Природно, що такий чималий часовий і просторовий інтервал виробив і намітив безліч різних поглядів і теорій.

Прискорення темпів змін, становлення інформаційного суспільства, трансформація і ускладнення економічної, соціальної, культурної середовищ існування людини визначають проблематику креативності як одну з найактуальніших для суспільних наук. Поняття «креативний клас», «креативний етос», «креативна економіка та географія» фіксували увагу дослідників на якісно нових проявах людського буття, що розгортаються на всіх рівнях економічної, соціальної та культурного життя. Як пише американський соціолог Річард Флоріда, який досліджує проблему проявів креативності в сучасному суспільстві: «У людської креативності багато вимірів і аспектів. Відповідно, креативний етос проникає всюди, від професійної культури до загальнолюдських цінностей і спільнот, змінюючи наше уявлення про себе як про економічні та соціальні об'єкти, тобто саму ідентичність» [3, с. 36]. Провідне місце у формуванні креативного етосу займають університети, які повинні стати таким собі «ядром креативності», тобто повинні бути основним компонентом інфраструктури креативної економіки на рівні регіону.

В цьому соціальному, економічному, культурному контексті формування компетентності в творчості визначається як все більш важливе завдання вузівської гуманітарної освіти. Проблема цілеспрямованого формування творчої компетентності, тобто необхідних знань і навичок організації творчого процесу є значущою як у контексті задоволення потреб індивідуального розвитку студентів, так і адаптації цінностей гуманітарної освіти до ринкових інститутів постіндустріального, інформаційного суспільства, креативної економіки. При цьому характерною рисою нової економіки є одержання і використання нових знань. Сьогодні знання, і взагалі освіту, виступає в якості «товару».

Світові тенденції розвитку вищої освіти відображені в програмному документі ЮНЕСКО про реформування і розвитку вищої освіти. Так, в доповіді Міжнародної комісії з питань освіти в XXI столітті визначається, що «освіта: прихований скарб» [1]. Варто відзначити, що ще в 80-90 роках XX століття багато американських та європейських дослідників стали акцентувати увагу на ролі і значенні не стільки інформації, скільки знань. Це призвело до нового визначення сучасного суспільства як «суспільство знань», тому найбільш ефективною формою накопичення сьогодні стає розвиток людьми власних здібностей, а вигідними інвестиціями - інвестиції в людину, в його знання і таланти.

У 2005 році ЮНЕСКО підготувала «Всесвітній доповідь 2005: На шляху до суспільства знань», в якій обґрунтовувалася необхідність і значення переходу від концепції інформаційного суспільства до концепції суспільства знання. Адже суспільство знань - це суспільство, джерелом розвитку якого є власне різноманіття і власні здібності. Кожне суспільство має власні переваги в

даній області знання. Тому треба прагнути забезпечити поєднання знань, якими вже мають ті чи інші суспільства, з новими формами створення, придбання і поширення знань, які використовуються в рамках моделі економіки знання.

За останні кілька років наймоднішим словом в профілях мережі LinkedIn (соціальна мережа для пошуку і встановлення ділових контактів) виявляється слово creative – творчий, креативний. Поняття «креативна економіка» було введено журналом BusinessWeek в серпні 2000 року. Сьогодні лідером в креативній економіці визнана Великобританія, відзначається зростання цих показників в країнах Азії.

Світова практика, свідчить що інвестиції в людський капітал в економічно розвинених країнах забезпечує до 75% приросту національного багатства. Тому за оцінкою Світового банку, сьогодні фізичний капітал в сучасній економіці формує 16 % загального багатства кожної країни, природний - 20 %, а людський 64 %. У таких країнах, як Японія і Німеччина відсоток людського капіталу становить до 80 % національного багатства. За їхніми оцінками Індекс економіки знань, який розраховується з показників розвитку інноваційної системи, освіти і людських ресурсів, інформаційно-комунікаційних технологій та економічного режиму і державного управління, для України становить близько 5.5. Для провідних країн світу він перевищує 8.21 (Швеція, США, Фінляндія, Ірландія, Великобританія, Канада, Франція, Німеччина, Японія та Нідерланди). Українські університети практично не представлені у світових і європейських рейтингах. При цьому частка України на світовому ринку наукомісткої продукції менше 0.1 %, питома вага обсягу виконаних науково-технічних робіт становить близько 1 % ВВП України, інноваційна активність промислових підприємств залишається надзвичайно низькою, оновлення основних засобів не перевищує 5 % в рік, матеріально технічна база наукових організацій дуже швидко старіє. А за даними глобального індексу конкурентоспроможності серед 131 країн Україна займає за рівнем вищої освіти та професійної підготовки 53 місце, за технологічним розвитком посіла 93, а за інноваціями - 65. В якості головної проблеми сучасності виступає зміна парадигми освіти і розвиток нової філософії освітнього простору - світового, інтегрованого простору знань [2, с. 11-12].

Підвищення якості освіти пов'язано сьогодні з посиленням гуманітаризації змісту освіти, зміною обсягу, складу дисциплін, що вивчаються, введення нових навчальних предметів, постійним пошуком нових організаційних форм, технологій навчання. Тому останнім часом у багатьох країнах світу інтенсивно розробляються інноваційні освітні технології, що відповідають новій моделі освіти. За домінанту інноваційно-організованого освітнього процесу приймається розвиток креативної особистості в самому широкому сенсі, включаючи її когнітивну, емоційно-вольову, мотиваційну, ціннісну складові.

Процес розвитку креативності - це тривалий, безперервний процес, найважливішим етапом якого є період отримання освіти. Очевидно і те, що

сучасне масове освіту поки не в змозі забезпечити умови для реалізації креативності особистості в процесі навчання і виховання. Саме тому в багатьох економічно розвинених країнах світу в останні десятиліття постійним попитом користуються послуги компаній, які проводять корпоративні тренінги та семінари з розвитку творчих здібностей персоналу фірм, що діють в самих різних галузях економіки. Безумовно, більш продуктивним рішенням є орієнтація на креативний підхід освіти, яке в ідеалі має діагностувати, підтримувати і розвивати творчий потенціал кожної особистості.

В даний час актуальною є проблеми розвитку креативності засобами сучасних інформаційних технологій, які обумовлені потенційними креативними можливостями інформаційних технологій. Сучасні інформаційні технології сприяють творчій свободі, автоматизуючи рутинні операції діяльності. Це призводить до своєрідного поділу праці між людиною і технікою, закріплює за людиною роль творця.

Креативність є передумовою і, мабуть, однією з найважливіших складових професійної інженерної діяльності. У той час як гуманітаризація і гуманізація освіти спрямована на підготовку «Людини». Витоки реалізації методик формування креативності майбутнього інженера знаходяться в середній школі в процесі вивчення елементарної фізики і математики, тому обов'язково повинні мати продовження на молодших курсах вузу. Для забезпечення формування креативності студентів необхідно створення умов, що сприяють зародженню творчої думки. Сюди можна віднести такі відомі, але, тим не менш, залишаються інноваційними, методи навчання як активні та інтерактивні. Зазначені методи реалізуються за допомогою роботи з планшетними комп'ютерами або нетбуками і інтерактивним обладнанням: відеопроєктором, підключеним до викладацького комп'ютера, графічними дровими і бездротовими планшетами, широким використанням математичних процесорів (типу MathCAD).

Таким чином, застосування сучасних інформаційних технологій дозволяє підсилити у студентів мотивацію до освоєння спеціальності, підвищує інтерес, емоційну залученість; сприяє розвитку здатності до перетворення, прогнозування та імпровізації. Робота в групах розвиває здатність до співпраці, сприяє позитивному ставленню до себе, дає досвід творчої діяльності. А всі перераховані вище якості є не що інше, як компоненти структури креативності.

Література

1. Всемирная декларация о высшем образовании для XXI века: подходы и практические меры // Дистанционное образование. - 1999. - № 4.
2. К обществам знания: Всемирный доклад ЮНЕСКО 2005. - Режим доступа: <http://unesdoc.unesco.>].
3. Флорида, Р. Креативный класс: люди, которые меняют будущее [Текст] / Р. Флорида. - М.: Издательский дом «Классика - XXI», 2007. - 421 с.

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Мобільні додатки як засіб удосконалення курсу медичної інформатики в сучасному ВНЗ	
Т.Л. Богданова, М.І. Пасько	38
Методичні підходи до підготовки бакалаврів екологічного профілю на основі практикоорієнтованого навчання	
Г.В. Крусір, О.А. Сагдєєва	40
Використання сучасної лабораторної бази при викладанні кріогенних дисциплін	
Ю.М. Симоненко, А.О. Чигрін, Д.П. Тишко	43
Позитивні аспекти участі студентів у розвитку і модернізації навчально-лабораторної бази кафедри	
Л.І. Морозюк, В.В. Соколовська-Єфименко	44
Оновлення методичного забезпечення дисципліни «Мікробіологія» для студентів спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа»	
А.В. Єгорова, Л.В. Труфкаті, Т.М. Воловик	45
Інноваційні технології забезпечення якості навчального процесу у ЗВО	
Т.О. Стриженко	47
Зарубіжний досвід ефекту студентського коучингу	
О.Ю. Будякова, О.В. Ровнягін	49
Креативність в освіті як вимога сьогодення	
П.Г. Давидов	52
Особливості підготовки студентів за освітньо-науковою програмою «Сенсорний аналіз в харчових технологіях»	
О.Б. Ткаченко, О.О. Тіглова, Н.В. Каменєва	56
Академічна доброчесність - головна ідея забезпечення якості вищої освіти: погляд через призму розуміння студентами	
О.С. Кривов'яз, Л.В. Мельничук	57
Урахування мотивації вивчення студентами курсу ТОГ при складанні силабуса	
А.П. Ліпін, І.М. Шипко	58
Переведення очних змагань олімпіади по спеціальності «Туризм» в он-лайн режим	
О.О. Меліх, О.С. Берневич	59
Важливість навчально-методичного комплексу дисциплін в процесі акредитації освітніх програм	
І.М. Агєєва, Ю.В. Дьяченко, Є.М. Коренман	61
Plagiarism as a manifestation of academic dishonesty	
О. Kotuzaki, K. Iorgachova., О. Makarova	63
Забезпечення високого рівня освіти, конкурентної спроможності та майбутньої наукової діяльності фахівців вищого навчального закладу на прикладі міста Запоріжжя	
І.А. Соколовська, О.В. Кірсанова	65
Інноваційні підходи у навчально-методичному забезпеченні освітнього процесу підготовки фахівців спеціальності «Енергетичне машинобудування»	
Н.В. Жихарєва	69